

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 219.466 van 24 mei 2012
in de zaak A. 197.632/VII-37.887.**

In zake : Sanieh KARIMI RIKABIDI
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Marc Sampermans
 kantoor houdend te 3500 Hasselt
 Koningin Astridlaan 46
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

 de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister
 van Volksgezondheid
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Emmanuel Jacubowitz
 kantoor houdend te 1160 Brussel
 Tedescolaan 7
 bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 6 september 2010, strekt tot de
nietigverklaring van de beslissing van het ministerie van Volksgezondheid van
7 juli 2010, waarbij het Roemeens diploma van de verzoekster "Docteur - Medecin
in Specialitatea stomalogie" in België niet erkend wordt als gelijkgesteld aan het
diploma van tandarts.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verzoekster heeft een toelichtende memorie ingediend.

Eerste auditeur Jozef Stevens heeft een verslag opgesteld.

De verzoekster heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 19 april 2012.

Staatsraad Eric Brewaeys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Emmanuel Jacobowitz, die verschijnt voor de verwerende partij, is gehoord.

Eerste auditeur Jozef Stevens heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de verzoekster een aanvraag heeft ingediend om machtiging te verkrijgen om het beroep van tandarts in België uit te oefenen en dat die aanvraag is geweigerd. De verzoekster, van Iraanse nationaliteit, stelt dat "zij in België kan beschikken over een zeer hoogwaardig diploma tandheelkunde, zowel naar Iraanse als naar Roemeense normen". Zij vervolgt "dat zij eerst minstens zeven jaar in Roemenië gestudeerd heeft, vervolgens gedurende 12 jaar haar diploma in Iran heeft gepraktiseerd".

IV. Onderzoek van het enig middel

Standpunt van de verzoekster

4. Onder de hoofding "1. Schending van de zorgvuldigheidsplicht iuncto de motiveringsplicht" betoogt de verzoekster dat de bestreden beslissing niet strookt met het redelijkheidsbeginsel, dat zij "alle bewijsmiddelen heeft verzameld en bijbrengt om haar een beslissing te bezorgen zoals zij verlangt" en dat er onzorgvuldig onderzoek werd geleverd naar haar "situatie". De minister heeft de plicht om zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en te steunen op correcte feitenvinding en er moet geval per geval gekeken worden naar de concrete omstandigheden van de zaak, aldus de verzoekster.

5. In de laatste memorie wijst de verzoekster op artikel 21, derde en vijfde lid van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973. Zij stelt: "Gezien verwerende partij geen administratief dossier heeft overgemaakt kan men niet vaststellen dat verzoekster haar diploma niet conform de Richtlijn 2005/36/EG zou zijn". Tevens wijst zij er op dat het "bewezen dient te zijn dat verzoekster beschikt over een diploma zoals voorzien in art. 49bis § 3, van het KB nr. 78 nu dat verwerende partij geen administratief dossier heeft overgemaakt", en dat voormeld artikel dan ook geschonden is.

V. Beoordeling

6. De bestreden beslissing steunt op de daarin weergegeven overweging dat de opleiding van de verzoekster niet overeenstemt met de minimumvoorwaarden inzake vorming bepaald in artikel 34 van de richtlijn 2005/36/EG. Bovendien wordt gesteld dat de verzoekster niet beantwoordt aan de voorwaarden van artikel 37, § 1, van deze richtlijn, omdat zij gedurende de laatste vijf jaren niet ten minste drie jaar daadwerkelijk en wettig het beroep van tandarts in Roemenië heeft uitgeoefend.

De bestreden beslissing is dan ook formeel met redenen omkleed.

De motiveringsplicht is bijgevolg niet geschonden. De verzoekster toont evenmin aan op welke wijze het zorgvuldigheidsbeginsel zou geschonden zijn, noch waarom de bestreden beslissing zou steunen op een niet correcte feitenvinding.

De schending van artikel 49bis, § 3, van het koninklijk besluit nr. 78 van 10 november 1967 betreffende de uitoefening van de gezondheidszorgberoepen is niet op ontvankelijke wijze aangevoerd. Deze kritiek wordt immers voor het eerst aangevoerd in de laatste memorie, terwijl zij de openbare orde niet raakt en evenmin wordt verantwoordt waarom zij niet reeds in het verzoekschrift kon worden aangevoerd.

Het enig middel is niet gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekster wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van vierentwintig mei tweeduizend en twaalf, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Luc Hellin,	kamervoorzitter,
Eric Brewaeys,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,
bijgestaan door	
Bart Tettelin,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Bart Tettelin

Luc Hellin